

Міністерство освіти і науки України

Національний університет харчових технологій

**80 МІЖНАРОДНА НАУКОВА
КОНФЕРЕНЦІЯ
МОЛОДИХ УЧЕНИХ,
АСПІРАНТІВ І СТУДЕНТІВ**

*“Наукові здобутки молоді –
вирішенню проблем харчування людства
у XXI столітті”*

Частина 4

10–11 квітня 2014 р.

Київ НУХТ 2014

3. Львівський ренесанс

Лисенко Тетяна, Надія Левицька

Національний університет харчових технологій

Вступ: В історії українського мистецтва, львівський ренесанс – це найважливіша капітоля українського мистецтва кінця XVI і початку XVII століття, а пам'ятки архітектури на львівському Ринку і прилеглих вулицях – це найбільша окраса і цілий сенс ренесансового мистецтва на Україні.

Матеріали та методи: При дослідженні львівського ренесансу використані історичні матеріали, навчальні посібники, художні альбоми, інтернет ресурси. Основними методами дослідження були: порівняльний, системний, класифікації.

Результати: Ренесансовий стиль у Львові з'являється у першій чверті XVI століття. Поширювали його італійські майстри. Але львівські міські документи згадують чимало майстрів із слов'янськими чи то українськими прізвищами, наприклад, Мартин Люшня 1534 р., Петро із Смоленська 1535 р., Матей Муратор

1535 р., Іван Лис 1557 р., Лука з Пряшева. Але з часів заложення мулярського цеху 1572 р. найчастіше згадуються італійці, як львівські міщани, що звичайно прибирали місцеві, слов'янські, прізвиська: Петро Волох, Станислав Змій, Франціск Кротохвілі, Іван Круглик та інші.

Центром будівельної діяльності Львова був, зрозуміло, Ринок із ратушею – гордістю і символом автономного устрою міст доби Ренесансу.

На 70-90-ті роки XVI ст. припадає найбільший розквіт громадянського та культового будівництва в ренесансному стилі у Львові. Створюється ансамбль будинків на площі Ринок, «Чорна кам'яниця» (1588-1589, архітектор П. Римлянин та ін.), Успенська церква (архітектори П. Римлянин, А. Прихильний), вежа Корнякта архітектор (П. Бар-бон)

Рис.1.Успенська церква

Головною спорудою ансамблю є соборна Успенська церква (Рис.1), її збудував архітектор Петро Красовський ще в середині XVI ст. Але в 1571 р. велика пожежа спустошила увесь Львів, знищила церкву та інші споруди ансамблю. Нову церкву будували з перервами з 1591 до 1631 р. архітектори Павло Римлянин, Амвросій Прихильний та Войцех Капінос.

Гадають, що проект споруди склав ще в 1575 р. архітектор Петро Барбон. Всередині церква розділяється високими колонами на три нефи. Зі сходу прибудовано напівкруглу апсиду, із заходу — невеликий нартекс з хорами над ним. Церква виходить на вузьку середньовічну вулицю південним боковим фасадом. Він розчленований могутніми пілястрами і великими глухими арками, в яких прорізано широкі вікна.

Церква є зразком вдалого синтезу ренесансних і українських архітектурних форм. В основі Успенської церкви лежить характерна для української культової архітектури композиція трьохбанної церкви, видовженої, з розташуванням бань по одній осі. У той же час тосканські пілястри, фриз з скульптурними барельєфними зображеннями під банями характерні для італійського ренесансу.

Для ренесансної архітектури України в цілому та Львова зокрема є характерним багатий скульптурний декор будівель. Цьому сприяли і така риса української

народної архітектури, як різьблений, орнаментальний декор споруд, так і впливи готики і Північного Ренесансу.

Треба відмітити, що більшість львівських скульпторів доби ренесансу походила з Італії, Нідерландів, Німеччини, Польщі. Вони принесли в Україну не тільки мистецтво скульптури, яке набуло в цей час особливої досконалості, але й гуманістичні ідеї, світські сюжети скульптури. Поряд з надгробною поступово розвивалась і світська скульптура: магнатські парки прикрашали статуями, що зображали античних богів, богинь, героїв, з'явився також скульптурний портрет.

Висновки: Таким чином, львівський ренесанс є одним з найкращих і найцінніших мистецьких надбань України. Пам'ятки мистецтва Львова доби Ренесансу, займають найвизначніше місце в історичному розвитку не тільки українського мистецтва, але й мистецтва Сходу Європи.

Література

1. Бокань В., Польовий Л. Історія культури України. - К., 2001.
2. Історія світової культури. – К., 1993.
3. Історія світової та української культури. – К., 2000.
4. Історія української та зарубіжної культури. – К., 1999.